

Нахум

Биринши бап

1 ¹ Бул Ниневия қаласы ҳаққында пайғамбаршылық сөзи. Элқошлы Нахумға берилген аян мынадай:

Жаратқан Ийениң Ниневияға қарсы ғәзеби

² Жаратқан Ийе – қызғаншақ, өш алыўшы Қудайдур,

Ол өш алады хәм ғәзепке толыдур.

Қарсы шыққанлардан өш алар,

Душпанларына қарсы ғәзепленип жүрер.

³ Жаратқан Ийе сабыр-тақатлы,

Бирақ Ол күшли, құдиретлидур.

Айыплының айыбын сөзсиз жазалайды,

Жүрген жолы боран болады,

Оның аяқ астынан шандай қойыў бутлар көтериледи.

⁴ Ол бир буйрық пенен қурғатар теңизди,

Кептирип таслар пүткил дәрьяларды.

Қуўрап қалар Башанның хәм Кармел таўының жасыл шөплери,

Солып қалар Лебанонның гүллери.

⁵ Жаратқан Ийениң алдында титирер таўлар,

Дәрғайында төбешиқлер ерип кетер.

Ол көрингенде, жер силкинер,

Пүткил жер жүзи хәм ондағы барлық қалтырап кетер.

⁶ Ким қарсы тура алар Оның қәхәрине?

Ким шыдай алар Оның отлы ғәзевине?

Ғәзеби оттай лаўлап жайылар,

Жартастар шыл-пәрше болып кетер.

⁷ Жаратқан Ийе жақсыдур,

Қыйналған ўақытта қорғандур,

Қорғайды Ол Өзинен пана тапқанларды.

⁸ Бирақ күшли суў тасқыны менен жоқ етер Ниневияны,

Душпанларының изине түсип, қараңғылыққа айдайды.

⁹ Жаратқан Ийеге қарсы хеш қандай жоба дүзбе!

Өйткени Ол сени жоқ қылады.

Екинши мәрте Оған қарсы тура алмайсаң.

¹⁰ Беккем шырмалған тикендей, мәс болып батырдай болсаңыз да,

Қурғақ сабандай жандырылып жоқ боласызлар.

¹¹ Хәй, Ниневия, Жаратқан Ийеге қарсы жоба дүзетуғын,

Жаўыз мәсләхәт беретуғын сеннен шықты.

¹² Жаратқан Ийе Яхуда халқына былай дейди:

«Ассирияллылар күшли хәм сансыз болғаны менен де,

Олар қырылып, жоқ болып кетеди.

Хәй халқым, сениң басыңды азапқа салған едим,

Енди буннан булай азапқа дуўшар етпеймен,

¹³ Мойынтырығынды сындырып, Ассирияның қолынан азат қыламан».

14 Ассирия хаққында Жаратқан Ийе былай деп жәриялады:
«Атыңызды даўам етиўши зүрядыңыз болмасын,
Жоқ қыламан қудайларыңның үйиндеги бут мүсинлерди,
Жағымсыз халық болғаның ушын, таярлайман қәбиринди».

15 Мине, хош хабар алып келиўши,
Тынышлық хабары менен таўлардан асып келер.
Хәй, Яхуда халқы, белгиле байрамларыңды,
Орынла Қудайға берген ўәделериңди .
Енди душпанларың бастырып келмес елиңе,
Өйткени толығы менен жоқ етилди олар.

Екинши бап

Ниневияның қулаўы

2¹ Басқыншылар бастырып киятыр, хәй Ниневия, қорғаныңды бекемле,
Жолларды қадағала, белиңди бекем буўып, бар күшинди жыйна.

2² Душпанлары Израилды тас-талқан етип,
Жүзимбағларын ўайран еткен еди.
Бирақ Яқыптың алдыңғы уллылығын қайта тиклегендей етип,
Жаратқан Ийе Израилдың уллылығын да қайта тиклейди.

3³ Ниневия, душпаныңның әскерлериниң қалқаны қып-қызылдур,
Ләшкерлериниң кийими қырмызы реңдур,
Саўаш арбалары саўаш күни жалындай жалтылдайды,
Найзалары хаўада шайқалып турады.

4⁴ Көшелер бойлап желип ушар саўаш арбалары,
Зуўылдайды қала майданларында арман-берман,
Жанып турған шом сыяқлы от шығарып, жылдырым сыяқлы жарқырайды.

5⁵ Сәркәрдасы ләшкербасыларын жыйнайды,
Алға басқанда, олар өз жолында асығады.
Қалқанларын өзлерине пана қылып,
Қала дийўалына жапырылады.

6⁶ Дәрья бөгетлери ашылады,
Сарай суў менен шайылып, жер менен жексен болады.

7⁷ Алдын ала жәрияланғандай сүргин етилер Ниневия,
Оның шорылары кептердей нала шегер,
Өкиништен олар көкирегине урар.

8⁸ Ниневия қаласы суўы жығып кеткен хаўыз яңлы,
Қашып кетер ишиндеги халықлар,
Артынан: «Тоқтаңлар, тоқтаңлар!» деп бақырар,
Бирақ қайрылып қарамас хеш ким артына.

9⁹ Тоналған алтын менен гүмиси,
Таўысылмайды Ниневияның қымбатбаха затлары,
Ол толыдур хәр түрли фәзийнеге.

10¹⁰ Қулады, жер менен жексен болып, ўайран болды Ниневия.
Қорқыныштан жүректери суўлап кетти,
Дизелери қалтырап, титиреп кетти денелери,

Солғын тартып, бозарды хәр бириниң жүзи.

11 Не болып қалды арыслан инине уқсаған Ниневияға?

Арыслан өз балаларын баққан сол жерге.

Арыслан хәм ана арыслан жүрген ўақытта,

Қәўип-қәтерсиз еди олардың балалары.

12 Арыслан жетерлише аң аўлаған еди балалары ушын,

Ана арыслан ушын олжаларын баўызлаған еди.

Аўлаған аўлары менен өз инин,

Олжалар менен толтырған еди өз уясын.

13 Әлемниң Ийеси Жаратқан Ийе былай дейди: «Саған қарсыман, хәй, Ниневия!

Саўаш арбаларыңды жандырып жиберемен. Жас арысланларың қылыштан өледі.

Ендигиден былай, сен тонаўшылық қыла алмайсаң. Хабаршыларыңның даўысы артық еситилмейди».

Үшинши бап

3 ¹ Хәсирет шегесең, хәй, қоллары қан қала!
Жалғанға хәм талан-тараж етилген затларға толған қала.

Ол жердеги тонаўшылық хеш қашан таўыссылмас.

² Еситилер камшының тарсылдысы хәм дөңгелеклердин дүсирлиси,

Шаўып баратырған ат туяқларының даўысы,

Саўаш арбаларының тасыр-тусырлысы.

³ Хүжимге кирди атлы әскерлер,

Қылышлар жалт-жулт егер, найзалар жылтырар,

Үйилип кетти өли денелер,

Сансыз болып кетти өликлер,

Буларға сүрнигип атыр адамлар.

⁴ Булардың барлығы, Ниневия, өзиниң шексиз бузықлықларың себепли басыңа түседі.

Суйық аяқлық пенен адамларды өзине тартқан сыйқыршы хаял сыяқлы,

Бузықлығың менен халықларды өзиңе тутқын қылып,

Сыйқыршылығың менен өзиңе қул еткен едің.

⁵ Әлемниң Жаратқан Ийеси былай дейди:

«Саған қарсыман, хәй Ниневия!

Мен сениң көйлегиниң етегин жоқары көтеріп,

Миллетлерге жалаңаш дененди көрсетип,

Патшалықлардың алдында шерменде қыламан.

⁶ Үстиңе тасланды таслап, сени хорлайман,

Адамларға тамаша боласаң сен.

⁷ Сени ким көрсе де артқа шегинип, былай дейди:

„Ұйран болды Ниневия,

Ол ушын кимниң жаны ашыйды екен?“

Сени жубататуғын хеш ким жоқ».

⁸ Мысырдың бас қаласы Тебестен^а сениң қай жериң артық еди?

Дәрья бойында жайласқан еди сол қала да,

Суў менен қоршалып, қорғаны Нил дәрьясы еди,

Суўлар оның қорған дийўаллары болған еди.

⁹ Қуш хәм Мысыр оның шексиз күшиниң булағы еди,

^{а3:8} Тебес – сөзбе-сөз «Но-Амон». Бул атама Амон деген қудай қарайтуғын қала, дегенди билдиреди.

Пут хэм Либия да оның аўқамласлары еди.

¹⁰ Солай болса да, Тебес халқы сүргин етилип, тутқынға алып кетилди,
Хәр бир көшеңиң басында тасқа урып өлтирилди нәрестелери.

Ақсүйек беклери ушын шек тасланды,

Шынжыр менен кисенленди барлық уллы адамлары.

¹¹ Хәй, Ниневия, сен де мәс болып, тентиреклеп жүресең,

Сен де душпанларыңнан жасырынатуғын жер излейсең.

¹² Сениң барлық қорғанларың,

Әнжир ағашының биринши пискен мийўесине мегзер.

Ағашты силкиткенде, әнжирлер жейтуғынның аўзына түсер.

¹³ Әскерлериңе қара! Хаял адамнан парқы жоқ олардың,

Дәрўазаларың душпанлар ушын кең ашылар.

От жағып жоқ қылды дәрўазаларыңның тәмбилерин.

¹⁴ Қамалға түсетуғын ўактың ушын суўыңды толтыр,

Беккемле қорғанларыңды!

Гербиш таярлаў ушын ылайды ийле,

Қуятуғын қәлиплериңди таярла.

¹⁵ Бәри бир от жалмап сени жутып жибереди,

Қылыш сени қырып таслайды.

Жас шегирткелер егинлерди жеп жоқ қылғандай,

Душпанларың сени жоқ қылады.

Сизлер шегирткелердей көбейе бериңдер!

¹⁶ Аспандағы жұлдызлардан да көп саўдагерлериң,

Олар жас шегирткелер яңлы елинди талан-тараж етер,

Кейин қанат қағып ушып кетер.

¹⁷ Сениң хұкимдар хәм хызметкерлериң,

Суўық күнде дийўалларға қонатуғын,

Ал қуяш шыққанда ушып кетип, ғайып болатуғын шегирткелерге уқсайды.

¹⁸ Хәй, Ассирия патшасы, ел басқарыўшыларың өлди,

Ақсүйеклериң болса, мәңги уйқыға кетти,

Тарап кетти халқың таўларға.

Оларды жыйнайтуғын ҳеш ким қалмады.

¹⁹ Жарақатыңның даўасы жоқ, жараларың өлимге алып барар.

Сениң аўхалыңды еситкен барлық адамлар,

Шадланып қолларын шаппатлар.

Өйткени сениң шексиз жаўызлығыңнан азап шекпеген адам бар ма еди?

Хеш ким қашып қутыла алмаған еди.